

Złożono na podstawie **449** (2024-2025) - Nr 1
25 lipca 2025 r. (2024-2025)

Wniosek dotyczący rozporządzenia

przez Kris Verduyckt, Sofie Joossen, Mien Van Olmen,
Mieke Claes, Hans Vanhoof, Gianna Werbrouck i Sofie Mertens

w sprawie zakazu wytwarzania i wprowadzania do
obrotu produktów uzyskanych z kangurów

NOTA WYJAŚNIAJĄCA

**Vlaams
Parlement**

1. Zob. [plik dokumentu](#) pod adresem vlaamsparlement.be

Ogólne uwagi wyjaśniające

Wizyta delegacji Aborygenów u wybranych przedstawicieli flamandzkich i brukselskich w dniu 22 października 2024 r. sprawiła, że kwestia dobrostanu kangurów powróciła do porządku obrad. Z punktu widzenia dobrostanu zwierząt istnieją poważne problemy z australijskim komercyjnym polowaniem na kangury. Wynika to z faktu, że duża liczba zwierząt jest zabijana zarówno podczas polowań komercyjnych, jak i polowań w celu kontroli szkód. Dane rządowe pokazują, że każdego roku około 1,3–1,6 mln kangurów jest zabijanych w celach handlowych,¹ chociaż oczywiście niemożliwe jest dokładne sprawdzenie tych danych w terenie.

Odstrzał ten nie są nielegalny, ponieważ Australijski Departament ds. Zmian Klimatu, Energii, Środowiska i Wody ustala roczny kontyngent na komercyjne polowania, który jest nawet wyższy od tych liczb.² Departament uzasadnia te kwoty, odnosząc się do dużej liczby kangurów i ich wpływu na różnorodność biologiczną. Istnieje wiele kontrowersji dotyczących rocznych kwot, które są ustalane na podstawie monitorowania lotniczego i szacunków populacji. Krytycy twierdzą, że metody te są niedokładne i mają tendencję do zawyżania szacunków, ponieważ nie uwzględniają odpowiednio strat populacji spowodowanych klimatem, suszą, chorobami i utratą siedlisk.³

Faktem jest, że jest to największa rzeź dzikich zwierząt lądowych na świecie. Grupa ponad 80 międzynarodowych organizacji zajmujących się dobrostanem zwierząt, naukowców i filozofów ogłosiła w październikowym oświadczeniu, że komercyjne polowania na kangury stanowią kryzys dobrostanu zwierząt.⁴ Niepotrzebne cierpienie zwierząt spowodowane ich zabijaniem jest ogromne. Pogoń za kangurami odbywa się w nocy, co oznacza, że wiele strzałów nie prowadzi do natychmiastowej śmierci. Według badań, 40 procent zwierząt umiera niepotrzebnie bolesną i powolną śmiercią. Naukowcy z Uniwersytetu Cambridge już w badaniu z 2015 r. wskazali, że obecne formy komercyjnego polowania na kangury, wraz z nieodpowiednimi kontrolami, prowadzą do metod, które powodują więcej obrażeń; wyrazili również wątpliwości co do humanitarnego wdrożenia tych form.⁵

Ponadto około jedna trzecia zabitych kangurów to samice. Często mają młode, "joeys" w australijskim angielskim, w swoim stadzie. Są uważane za ekonomicznie bezwartościowe i dlatego są masowo zabijane lub zaniedbywane po tym, jak ich matki zostały zabite. Myśliwi otrzymują bowiem często wynagrodzenie za kilogram tuszy, co sprawia, że z ekonomicznego punktu widzenia bardziej interesujące jest zabijanie silnych i zdrowych kangurów. Każdego roku w ten sposób umiera około 400 000 młodych.

¹ Australijski rządowy Departament ds. Zmian Klimatu, Energii, Środowiska i Wody (2024). „Kwoty makropodów i zbiory do celów handlowych w NSW, QLD, SA, VIC i WA – 2024 r.”.

² Nowa Południowa Walia Ministerstwo Środowiska i Dziedzictwa Narodowego (2025). „Understanding Kangaroo Management” („Zrozumienie zarządzania kangurami”).

³ Partia Sprawiedliwości dla Zwierząt (2025). „Kangaroo Crisis” („Kryzys kangurów”).

⁴ Kangaroos Alive (2024). „Global Declaration of the Kangaroo Welfare Crisis” [Globalna deklaracja w sprawie kryzysu związanego z ochroną dobrostanu kangurów].

⁵ Ben-Ami D, Boom K, Boronyak L, et al (2014). „The welfare ethics of the commercial killing of free-ranging kangaroos: an evaluation of the benefits and costs of the industry” [Etyka społeczna komercyjnego zabijania dzikich kangurów: ocena korzyści i kosztów przemysłu].

Zgodnie z australijskim kodeksem etycznym dotyczącym zabijania kangurów, młode bez futra i z zamkniętymi oczami nie odczuwają bólu.⁶ Muszą zostać uśmiercone na skutek złamania szyi lub odcięcia głowy. Młode, które są częściowo lub całkowicie pokryte futrem, muszą zostać usunięte z torby matki przez myśliwych. Myśliwi muszą następnie przytrzymać młode za tylne nogi i uderzyć nimi o pojazd, aby je zabić. Niedawna transmisja holenderskiego programu telewizyjnego „Keuringsdienst van Waarde” pokazała raport, w którym te praktyki łowieckie były bardzo wyraźnie przedstawione.⁷

Takie metody i porady powodują niepotrzebne cierpienie zwierząt w chwilach tuż przed śmiercią. Organizacje zajmujące się prawami zwierząt zwracają uwagę, że przeciętny strzelec nie jest w stanie przeprowadzić tego bezboleśnie. Ekonomicznie nieciekawe młode kangury, które potrafią już skakać, są pozostawione same sobie po tym, jak ich matka została zabita. Umierają powolną śmiercią z głodu lub odwodnienia po długim i stresującym czasie.

Praktyki te nie mogą być uzasadnione potrzebami zgodnego z prawem zarządzania populacją. Australijskie stany, takie jak Queensland i Nowa Południowa Walia, ograniczyły komercyjne polowania na kangury ze względu na malejącą liczbę zwierząt na niektórych obszarach i kontrowersje związane z tymi polowaniami. Odkąd polowanie na kangury zostało skomercjalizowane w stanie Victoria, liczba zabitych kangurów wzrosła pięciokrotnie.⁸

Flandria w nieproporcjonalnym stopniu przyczynia się do tego okrucieństwa wobec zwierząt. Ani w Regionie Flamandzkim, ani w całej Belgii nie są prowadzone żadne oficjalne rejestry dotyczące importu i przetwarzania mięsa kangura. Belgijski urząd statystyczny (Statbel) zalicza mięso kangurów do ogólnej kategorii „inne zwierzęta”, co uniemożliwia uzyskanie pełnego i dokładnego przeglądu łańcucha przywozu, przetwarzania i konsumpcji tego konkretnego rodzaju mięsa. Oczywiście jest jednak, że Flandria importuje znaczną liczbę tusz kangurów.⁹

Dane z Australijskiego Biura Statystycznego z 2017 r. pokazują, że tylko nasz kraj odpowiada za 27% australijskiego eksportu mięsa. Oznacza to, że nasz kraj zaimportował ponad 632 389 kilogramów mięsa kangurów w ciągu jednego roku, co stanowi około 180 000 kangurów. W artykule National Geographic z 2016 r. nasz kraj został nawet wymieniony jako największy importer na świecie.¹⁰

Nie powstrzymało to szeregu sieci supermarketów przed zaprzestaniem sprzedaży mięsa kangurów w 2020 r. Duże sieci, takie jak Delhaize, Colruyt, Aldi i Lidl, już wcześniej usunęły mięso kangura ze swoich ofert. Teraz Carrefour, Cora, Match i Spar również przestaną je sprzedawać.¹¹ Ponadto firmy Nike i Puma nie stosują już skóry kangurów w swoich produktach. Niemniej jednak mięso jest nadal przetwarzane w inny sposób, na przykład w karmie dla zwierząt domowych lub jako produkt wywożony do innych krajów. Inne produkty z kangurów, których dotyczy proponowany dekret, to wysokiej klasy kombinezony samochodowe, buty sportowe i rękawice strażackie.

We Flandrii wiele zakładów gastronomicznych oferuje mięso na karcie menu. Również we flamandzkim sektorze handlu detalicznego istnieją wyspecjalizowane rzeźnicy, którzy w swojej ofercie produktów uwzględniają produkty na bazie mięsa kangura. Również w tym przypadku brakuje oficjalnych danych, ale można założyć, że jest to

⁶ Agrifutures (2020). "Krajowy kodeks postępowania w zakresie humanitarnego odstrzału kangurów i walabi do celów komercyjnych".

⁷ Keuringsdienst van Waarde (2025). „Kangaroo Story” („Historia o kangurach”). Pobrano za pośrednictwem: <https://www.youtube.com/watch?v=BHjW3oZL3c4>

⁸ Hylands (2023 r.). „Victorian Kangaroo Harvest Management Plan 2024–2028” [Plan zarządzania polowaniami na kangury w Victorii na lata 2024–2028].

⁹ The Brussels Times (2021). "Belgia głównym importerem mięsa kangura w UE po okrutnych polowaniach".

¹⁰ National Geographic (2017). "Australijczycy polują na kangury w celach komercyjnych. Czy ma to sens?".

¹¹ VRT (2020). "Wszystkie duże supermarkety w Belgii zaprzestały sprzedaży mięsa kangura".

marginalny segment sektora hotelarsko-gastronomicznego i detalicznego.

Delegacja Aborygenów wezwała do wprowadzenia zakazu przywozu i wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z kangurów. We Flandrii istnieje szerokie poparcie dla zakazu wprowadzania tych produktów do obrotu. Z sondażu Pureprofile z 2024 r. wynika, że 69% flamandzkich respondentów popiera zakaz przywozu mięsa kangura. Ponadto 78% uważa, że komercyjne zabijanie kangurów jest niehumanitarne, a 69% popiera zakaz sprzedaży ich mięsa. Wreszcie 69% uważa, że regiony są odpowiedzialne za podjęcie działań mających na celu powstrzymanie tego rodzaju okrutnych polowań handlowych.

We flamandzkim porozumieniu koalicyjnym przyjęto stanowisko, że należy również skutecznie unikać możliwego do uniknięcia cierpienia zwierząt. Ponadto zawiera on następujący przepis szczegółowy: „Zakazujemy przywozu produktów pochodzących od zwierząt egzotycznych, jeżeli ich produkcja wiąże się z wysokim poziomem cierpienia zwierząt”.

Ze względu na duże cierpienie zwierząt w związku z handlem produktami z kangura oraz nieproporcjonalnie dużą rolę Flandrii w wyżej wymienionym handlu, wprowadza się niniejszy zakaz. Za pomocą proponowanego dekretu członkowie składający wniosek chcą wywiązać się ze swojej odpowiedzialności za dobrostan tych zwierząt, zakazując przywozu i sprzedaży we Flandrii mięsa kangurów, a co za tym idzie produktów pochodzących z kangurów. W ten sposób Flandria przyczyni się do poprawy dobrostanu milionów kangurów na całym świecie.

2. Wyjaśnienia artykułów

Artykuł 1

Zgodnie z opinią nr 67.713/1/V Rady Stanu z dnia 14 sierpnia 2020 r. do kompetencji regionów należy ustalenie, czy zapobieganie cierpieniom zwierząt wymaga zakazu przywozu i tranzytu produktów z kangurów, w granicach prawa Unii Europejskiej.

Proponowany zakaz należy zatem uznać za przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/1535. W związku z tym proponowany dekret zostanie uprzednio zgłoszony Komisji Europejskiej, zgodnie z wyżej wymienioną dyrektywą, w celu zapewnienia zgodności z zasadami rynku wewnętrznego, a w szczególności ze swobodnym przepływem towarów.

Artykuł 2

Wprowadzając ten zakaz, członkowie składający wniosek w ramach proponowanego dekretu kierują swoje działania do całej rodziny Macropodidae. Największe cierpienie zwierząt występuje podczas polowań na dużą skalę na niektóre gatunki z tej rodziny, takie jak kangur olbrzymi, i występuje głównie w Australii. Oczywiście istnieje również kilka innych gatunków kangurów, które nie są aktywnie zabijane w innych krajach, takich jak Papua Nowa Gwinea. W proponowanym dekrete opowiedziano się za szerokim zakazem produktów pochodzących od wszystkich makropodów, aby zapobiec przenoszeniu praktyk nieprzyjaznych zwierzętom na inne podrodziny lub gatunki, zarówno w Australii, jak i poza nią. Oczywiście celem będą również produkty, które pochodziłyby z nieuregulowanych rynków lub nielegalnego przemytu.

Termin „wytwarzanie” odnosi się do produkcji i przygotowania do celów handlowych lub do dostarczenia konsumentowi. Obejmuje to metodę przygotowania, pakowania i etykietowania.

Przez komercjalizację należy rozumieć: przywóz, transport w celu sprzedaży lub dostawy, przechowywanie w celu sprzedaży, oferowanie, sprzedaż, dystrybucję lub wprowadzanie do obrotu lub przekazywanie za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia. Zakaz ten nie ma zatem zastosowania do skóry kangura ani do produktów pochodnych przywożonych do Belgii ze względów edukacyjnych (muzea, ogrody zoologiczne) lub ze względów naukowych.

Sytuacja kangurów, które są już chronione na mocy Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi oraz rozporządzenia Komisji Europejskiej nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, pozostaje niezmienną.

Artykuł 3

Art. 3 zakazuje produkcji i wprowadzania do obrotu produktów wytworzonych z kangura. Środek ten obejmuje wszystkie części kangura lub jego pochodne, takie jak mięso, skóra i narządy.

Artykuł 4

Artykuł 4 określa karę za naruszenie art. 3. Może zostać nałożona zarówno kara pozbawienia wolności, jak i grzywna, lub jedna z tych dwóch kar.

Artykuł 5

Art. 5 stanowi, że sąd może zarządzić zamknięcie zakładu na określony czas w

przypadku przestępstwa, o którym mowa w art. 3.

Artykuł 6

Art. 6 stanowi, że niniejszy dekret wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r. W ten sposób wejście w życie dekretu zbiega się z wejściem w życie dużej liczby innych dekretów, a zainteresowani przedsiębiorcy mają wystarczająco dużo czasu na zaprzestanie działalności.

Kris VERDUYCKT
Sofie JOOSEN
Mien VAN OLMEN
Mieke CLAES
Hans VANHOOF
Gianna
WERBROUCK
Sofie MERTENS

PROPONOWANY DEKRET

Artykuł 1. Niniejszy dekret reguluje sprawy należące do kompetencji regionalnych.

Artykuł 2. Do celów niniejszego dekretu stosuje się następujące definicje:

- 1° kangur: każde zwierzę należące do rodziny Macropodidae;
- 2° komercjalizacja: przywóz, transport w celu sprzedaży lub dostawy, przechowywanie w celu sprzedaży, oferowanie, sprzedaż, dystrybucja, oferowanie do sprzedaży lub przekazywanie za wynagrodzeniem lub nieodpłatnie;
- 3° wytwarzanie: przygotowanie do wprowadzenia do obrotu lub dostarczenia konsumentowi, w tym metoda przygotowania, pakowania i etykietowania.

Artykuł 3. Zabronione jest wykorzystywanie kangurów do produkcji i komercjalizacji jakichkolwiek produktów.

Artykuł 4. Naruszenia art. 3 są karane zarówno karą pozbawienia wolności od ośmiu dni do pięciu lat, jak i grzywną w wysokości od 52 EUR do 100 000 EUR lub karą. Po stwierdzeniu naruszenia następuje konfiskata znalezionej materii, który jest przechowywany i niszczonej na rachunek osoby zainteresowanej.

Artykuł 5. Oprócz kar, o których mowa w art. 4, sąd może zamknąć zakład, w którym popełniono naruszenia, na stałe lub na okres od roku do dziesięciu lat.

Artykuł 6. Niniejszy dekret wchodzi w życie w dniu 1 lipca 2026 r.

Kris VERDUYCKT
Sofie JOOSEN
Mien VAN OLMEN
Mieke CLAES
Hans VANHOOF
Gianna
WERBROUCK
Sofie MERTENS